

Od scrabble ku scrabble :)

Kebyže mám napísať 8 slov (proste sa mi páči osmička:), ktoré ma vystihujú, určite by medzi nimi bolo aj slovíčko *SCRABBLE*. Scrabble som poznala už ako malá a keď sme si ho spolu so sestrou našli jedny Vianoce pod vianočným stromčekom, mala som z neho obrovskú radosť. Moje prvotné nadšenie však veľmi rýchlo pominulo, pretože sa u nás doma nenašiel nikto, kto by to cítil rovnako zanietené a intenzívne ako ja. A tak naše scrabble postupne zapadlo prachom.

Až oveľa oveľa neskôr, keď som už mala svoju vlastnú rodinu, sa scrabble opäť vrátilo do môjho života. Najskôr len tak úplne nenápadne a opatrne – keď sme si doma s manželom vyrobili naše vlastné scrabble a občas sme si spolu zahrali, až po úplnú vášeň z tejto hry, keď som sa si založila vlastný účet na herni a začala som scrabble hrať online. Vtedy, ako úplný nováčik a začiatokník (ale platí to doteraz), som obdivovala hráčov, ktorí boli na prvých priečkach celkového hodnotenia. Bolo pre mňa fascinujúce ako môžu hráči dosahovať také vysoké bodové hodnoty (elo). Ja sama som si vždy dávala istú pomyselnú hranicu, pod ktorú som nechcela klesnúť. Najskôr to bolo 1200, neskôr 1500 či 1700 až sa mi postupne jedného dňa podarilo prekonať, predtým pre mňa absolútne nedosiahnuteľnú metú, 2000 bodov. Nesmiem zabudnúť napísať, že som bola a vždy aj budem nesmierne vďačná všetkým hráčom, ktorí boli ochotní si so mnou zahrať, aj keď som bola len úplným nováčikom a veľmi veľa som sa od nich naučila. Doteraz si pamätám ako som s obdivom sledovala slovíčka, ktoré s ľahkosťou skladali a ja som ani len nepoznala ich význam (význam mnohých z nich nepoznám doteraz :)

Ako som postupne hrávala scrabble na herni (väčšinou, keď zvyšok rodiny ešte sladko sníval) „spoznávala“ som postupne aj rôznych hráčov. Niektorých som si úplne obľúbila a tešila som sa z každej hry s nimi. Vôbec mi nevadilo, ak som s nimi aj prehrala. S niektorými som sa potom viac „rozprávala“ než hrala. Bolo to naozaj veľmi moc milé :) No boli aj takí, s ktorými som odohrala pár hier a „komunikácia zlyhala“ alebo niekde medzi nebom a zemou nastala chyba a tak sme spolu už viackrát nehrali. Každopádne som postupne zistila, kto sú „živé tváre scrabble“, že existuje niečo ako Slovenský spolok scrabble a že títo úžasní, milí a múdri ľudia sú si navzájom aj priateľmi a že sa niekoľkokrát ročne konajú kvalifikačné turnaje a raz ročne Majstrovstvá Slovenska v scrabble.

Viackrát ma mnohí z nich oslovili, aby ma pozvali na nejaký blížiaci sa turnaj. Pre mňa však bolo oveľa príjemnejšie hrať len v pohodlí a teple domova a nikdy som nenabrala odvahu ich pozvanie prijať. Musím sa však priznať, že predstava spoznať naživo najlepších hráčov scrabble a celkovo ľudí, ktorých som na herni časom spoznala, ma veľmi lákala. Čoraz častejšie som sa začala pohrávať s myšlienkou ísť si to naživo vyskúšať a to aj napriek tomu, že nemám rada hromadné podujatia plné ľudí, kedy sa cítim úplne nekomfortne a nesvoja.

Keď som sa potom od Evky dozvedela, že sa budú konať Majstrovstvá Slovenska v scrabble (aj v kategórii B, kam patria hráči, ktorí sa predtým nekvalifikovali = aj ja) a že víťazi vyhrajú aj originál verziu mojej milovanej hry, po ktorej som veľmi túžila (takmer ako keď som bola malá), rozhodla som sa, že to pôjdem vyskúšať. Predstava, že budem hrať so „živým človekom“, ktorého som nikdy predtým nevidela, že si budem musieť zapisovať slovíčka a body a tie body ešte aj počítat, že tam budú nejaké hodiny a budem si musieť sledovať čas, bola pre mňa úplne stresujúca. Na druhej strane som si hovorila, že predsa mnohých tých ľudí už „poznám“ z herne, že sú na mňa veľmi milí a zlatí a že predsa o nič nejde. Obohatím svoj život o nový zážitok, o nové spomienky, o nové pocity. A nie je práve to v živote človeka dôležité? Prežiť aj niečo iné? Čo spestrí náš obyčajný každodenný život? :) A tak som sa dostala na Majstrovstvá Slovenska v scrabble.

Chcem sa veľmi pekne poďakovať Evke, ktorá sa ma ujala a všetkým zúčastneným ma postupne predstavila. Napriek tomu, že som mala spočiatku celkom pekný chaos v tom, kto je kto a nevedela som priradiť tváre k menám a už vôbec nie k prezývkam na herni, cítila som sa veľmi fajn. Prvotné obavy a strach zo mňa rýchlo opadli. Naozaj som sa v tej partii rôznorodých a zaujímavých ľudí cítila veľmi fajn a tešila som sa, že som sa nakoniec rozhodla tam prísť. Všade bolo cítiť príjemnú atmosféru a pohodu, teda aspoň ja som to tak vnímala. Všetci boli ku mne veľmi milí, pozorní a priateľskí. Takmer stále som niekomu opätovala úsmev a celkovo som si to veľmi užívala. A samotné hranie? Keďže som scrabble hrávala výlučne online, bolo to pre mňa úplne iné a nehralo sa mi s takou ľahkosťou a istotou ako na herni. Ale zapisovanie slov, počítanie bodov a obsluhovanie hodín, nebolo vôbec také stresujúce ako som si myslela. Celkovo to však bolo pre mňa náročné a únavne. Nie som zvyknutá hrať tak veľa hier po sebe. Avšak nič to nemení na fakte, že som ani na okamih neľutovala, že som sa na ten jeden víkend stala súčasťou tohto úžasného spoločenstva ľudí :)

Nakoniec sa mi podarilo vyhrať si moje vytúžené scrabble a cítila som sa takmer ako tie Vianoce, keď som bola malá. Bola som šťastná, dojatá a cítila som radosť – radosť nielen zo samotnej výhry, ale hlavne z toho, že som spoznala neskutočných ľudí, s ktorými mám niečo spoločné, že som s nimi prežila príjemný víkend, že som si do môjho života vniesla novú skúsenosť, že som dokázala prekonať vlastný strach a vystúpila som zo svojej komfortnej zóny :)

Na záver sa chcem ešte raz všetkým, ktorí prispeli k týmto mojim pozitívnym pocitom, veľmi pekne poďakovať a tí z vás ktorí rovnako ako ja váhate, či niečo takéto vyskúšať, môžem bez najmenšieho zaváhania povedať, že naozaj nemáte o čo prísť. Môžete len získať – a to nielen krásne spomienky a zážitok, o ktorý sa môžete potom ďalej podeliť, ale aj nových priateľov :)

Elle8 :)